

התעצבתי לכוס קפה שלק!!!

בני יקירי!

התאוששת? נחת? התחזקת?

אני כל כך שמח לשמוע!

דבר ראשון בסליק - ממש ריחמתי עליך היום, כאב לי כשהיית רצע וצמא, בטח אתה מכיר את המאכל שאומרת שכאשר יהודי נפל ח"ו והתדרדר עד שצבר על איסור דאורייתא במליד והתראה, עם כל זה אני ממתין בצער כשהוא נסקל, ואני אומר "קלני מראשי קלני מלרועי", וזה אפילו שהסקילה איננה 'עונש' לרידא, אלא הסקילה היא תיקון נשמתו, וזה הטובה הגדולה ביותר שאפשר לעשות לו - כדי לכפר על חטאו, ועם כל זה, כאשר הוא סובל, אני ממתין בצער, פשוט כואב לי שיהודי סובל.

נו, אם אני ממתין בצער של בנה יהודי, מסתמא תבין לבד שאני ממתין בצער של יהודי ירא ושלם, שמקיים את התורה, ומקשים לדברי חז"ל הק', ומתענה במשק יום שלם, וכאשר הוא רצע וצמא, עמו אנכי בצרה.

אבל חשוב לי שתדע, זה לא רק שאני ממתין בצער 'שלך', כואב את הרצע והצמא 'שלך', בכל זה יום חסר גם לי משהו!

[בטח אתה שואל בפליאה: "למה יש יתברך חסר משהו? כיצד זה יתכן?!" התשובה היא שברור שלפני עצם-מצוותי אינני חסר כלום, אני מתכוין לפני דרכי ההנהגה שיליתי בצולמי - שיציתי מצב הוא אני כביכול תלוי בצולמות התחתונים, כמו שתוכל ללמוד בספרי הקודש על הפסוק "מלך אסור ברהיט", ולא נאריך בזה עתה.]

דבר ראשון חסר לי ההרכה שלק! אתה לא רואה שם למטה איך זה נראה, אבל כל פעם שאתה עושה ברכה, זה פשוט פרוז'קטור של אור בכל הצולמות! יום יבוא ותבין ותראה מה פצלת בכל ברכה שבירכת, הן בצולמות התחתונים - על מה וצל מי השפעת כאשר בירכת ברכה, והן בכל הצולמות כולם - עד הצולם הגבוה ביותר! הרי 'ברכה' זה מלשון 'הברכה', חיבור ופתיחת שצרי השפע, כמו שמסתמא שמעת ולמדת. אמנם אתה שם למטה לא רואה את זה, אבל זה מה שקורה, יום יבוא וגם תראה...

מחנה מיוחד הוא באוצאי הצום, כאשר בבת אחת נאמרות מיליוני ברכות בצולם התחתון, זה פשוט גורם להצפה של אור, משהו מיוחד ביותר, כמו התפרצות הר געש, מיליוני ברכות שהתעכבו כל היום, בתאם צולות ומצולות איתם את כל היקום, משהו פשוט נפלא ומיוחד.

אני מקווה שברור לך שאני לא מתכוין רק לברכות שנאמרות בתכלית השלימות, עם כל הכוונות הקדושות, אני מתכוין לברכה שלק, הפשוטה, עם טיפ-טיפה כוונה, עם קצת רצון לכוין, ולפחות רצון לרצות! בטח שיש תמיד מה להשתפר ולהוסיף בכוונת הברכות, אבל דבר ראשון חשוב שתדע מה אתה פועל כבר היום! ואולי, אולי אדרבה - הא לופא, זה שתאמין קצת במה שאתה עושה, זה ידרבן אותך להמשיך ולהתעלות, לכוין עוד קצת...

ויש בכל זה עוד רובד. לא רק מצד הברכה, אלא גם מצד עצם האכילה! והיין, כאשר יהודי למטה אוכל כמו שצריך, ולא, אני לא מתכוין שהוא אוכל עם 'כוונות מנוח', אלא

פשוט - אוכל מאכלים כשרים, על פי דדרי ההלכה, אני הוא פשוט מצלה איתו את כל
הבריאה, וברובד הפנימי של הצולט הוא מצלה אותי בצורה נפלאה, כבודי מאיר
ומלכותי מתגלית כאשר יהודי אוכל כהלכה. נכון שכל מצעה טוב מוסיף כבוד שמי,
בטח, אבל באכילה יש משהו נוסף, כי על ידי האכילה היהודי לוקח את הצולט השמי
ופשוט מצלה אותו, מתקן אותו, משהו כמו מכות התפלת מים - מכניסים מים
מלוחים, והמכונה הופכת את זה למים מתוקים לשתיה, כך יהודי לוקח את הבריאה
השמיית, את החי והצומח, ומצלה אותם לדרכת יהודי, על ידי שהם נהפכים לצומח
מצמיו ובשר מבשרו, והרי מה שנוסף על היהודי זה 'חתיכת כבוד שמי' אתה בודאי כבר
יודע...

אבל חשוב לי לומר לך, שבאמת חיכיתי שתחזור לאכול מצוד סיבה - לא רק בשביל
הברכות שאתה מברך, ובשביל כבודי שמתגלה בצולט כשאתה אוכל כראוי, אלא גם
בשביל עצם האוכל. בטח פעם הרגעת איך זה שאתה מכין משהו טעים, ואתה נהנה
לראות את ילדיך היקרים יושבים ואוכלים. בטח פעם שמעת את המתאם שאמרו צדיקים
על רחל אמנו "אמא נהנית לראות שהילדים שלה אוכלים", נו, והאבא לא שמח? אני
שמח ומאושר לראות אותך אוכל, שמע, ושמח.

ואסיים בצוד תוכנה חשובה, נכון שאני כל הזמן מניש אותך, מחיה אותך, אבל בשעת
האכילה זה 'קורה בפועל', אז אתה יכול לראות איך אתה חלש ותשוש, ואז כשאתה
אוכל - אתה פתאום מתחזק ומקבל כח. הוי אומר, ששעת האכילה היא שעה של הזרמת
כח ממני אליך, משהו כמו "ויפח באפיו נשמת חיים" שהיה כאשר בראתי את סבך -
אדם הראשון, ככה אני מפיח בק חיות בכל פעם כשאתה אוכל, כל היס זה עוד הזרמת
חמץ, כל כך זה עוד חיבור שלי איתך. כמובן שהיצר הרע שבראתי מנסה לבלבל אותך,
לשכוח מכל זה ולהיות עסוק רק בטעם הטעים של המאכל. אבל הכל בסדר, הרי בדיוק
בשביל זה בראתי אותו - שהוא ינסה לבלבל אותך, ואתה תנסה קצת קצת להתאבר
ולזכור ממני בשעת האכילה, לחשוב על כך שבעת השעה זו אני מחייה אותך ומתחבר
אליך. תבין, כשאני מחייה אותך ומניש אותך זה מצדי, אבל אם גם אתה חושב על זה
אז, אז זה ממש חיבור משתי הצדדים, מה שנקרא בספרי הקודש 'פנים בפנים'. קח למשל
יהודי שצובד בהצלחה, שקוראים לו בדחיפות לבצע הנשמה כדי ליצור יהודי שאיבד את
הנשימה, איך זה צובד? מצמידים את הפה לפה של אותו אדם, ופשוט נושמים פתיחה,
מכניסים בו אויר, אבל זה לא נקרא צדיין קשר וחיבור, כי החוליה לא מליה, הוא שוכה
ובקושי מצליח לנשום. אותו דבר זה כשאני מזרים לאדם חמץ וחיות, והוא לא מליה,
זה חיבור חלש קצת [קוראים לזה בספרי הקודש - חיבור באח'], אבל אם תוק כדי כך גם
הוא חושב עלי ולזכר ממני, זה ממש חיבור מושלם - 'פנים בפנים'.

אפשר עוד להאריך בכל זה, להסביר מה הכולנה "כהנים אוכלים ובעלים מתכפרים",
להסביר מה זה נקרא שירייט של צדיק - שירייט של יהודי שאוכל מתוך אמונה בקירבה
אלי ובדביקות איתי, אבל נסתפק בזאת, אתה הרי חלש אחרי הצום... לכן רק אחזור
ואומר לך שהתאצצתי כל היום לדקות האלו, שתחזור לברך ולאכול, שמח שטוב לך,
שמח שטעים לך!

"אם אכל אדם וברך - הוא ממליך לבוראם. הוי טעמו וראו כי טוב ה'" (ילקו"ש תהלים לג תשכ)